

[Handelsministeren.]

Fordel for, at Loven skulde ophæves. 2 af Medlemmerne i Landstinget var fraværende, nemlig Patursson og Blang.

Men dermed er Forslaget om Ophævelse af Loven af 27. Marts 1929 ikke opgivet. Det forelægges nu paa ny her i Folketinget, og jeg nærer heller ikke Tvivl om, at Folketinget paa ny vil vedtage det. Folketinget vil derved tillægge, at det er med Urette, at Loven opretholdes, og at det vilde være umuligt nu at faa vedtaget et Forslag som det, der blev vedtaget i Foraaret 1929. Loven er underkendt af et stort Vælgerflertal ved Folketingsvalget i 1929, ja, Loven har end ikke et Landstingsvælgerflertal for sig.

Jeg havde egentlig tænkt mig denne Gang at forelægge Forslaget om Lovens Ophævelse i Landstinget for at give Landstingets knebne Flertal Lejlighed til nu umiddelbart efter Forkastelsen i Fjor paa ny at tage Stilling til Ophævelsen af Loven, men jeg er ved en nærmere Overvejelse naaet til den Opfattelse, at Landstinget maaske vil tage Hensyn til, at Folketinget vedholdende stemmer imod Bevarelsen af denne Lov, der paa saa umotiveret og uretfærdig Maade er vendt mod en bestemt Del af Befolkningen. Jeg forelægger nu Forslaget om at ophæve Loven for det høje Folketing og haaber, at det vil faa en velvillig Modtagelse og møde Forstaaelse, og at det maa blive vedtaget, saa at det andet høje Ting inden ret længe paa ny kan faa Lejlighed til at overveje Sagen. Jeg anbefaler Forslaget.

Jeg skal dernæst forelægge *Forslag til Næringslov*. Dette Forslag har ligesom det Forslag, jeg lige har omtalt, haft en krank Skæbne i det høje Landsting, men rigtignok paa en noget anden Maade. Medens Forslaget om Ophævelse af Erhvervsfrihedsloven omgaaende blev forkastet, endog uden Udvalgsbehandling, i det andet høje Ting, er Næringslovforslaget i 3 paa hinanden følgende ordinære Rigsdagssamlinger blevet forelagt det høje Landsting og alle 3 Gange henvist til Behandling i et Udvalg, men rigtignok alle 3 Gange uden at der er naaet noget som helst Resultat.

Forslaget til en ny Næringslov blev forelagt i Landstinget første Gang den 11. Januar 1928 af daværende Handelsminister Slesager. Lovforslaget var udarbejdet af en Kommission, Næringslovkommissionen af 15. April 1921. Det var en meget sagkyndig og meget alsidigt sam-

menstet Kommission, der havde udarbejdet Forslaget; den talte ikke mindre end 29 Medlemmer, og deraf var de 11 valgt af Rigsdagen. Kommissionen afgav sin Betænkning den 13. Oktober 1926. Dens Arbejde stod saaledes paa i flere Aar; men den naaede da ogsaa at afgive en enstemmig Betænkning, og Betænkningen var ledsaget af et Udkast til en ny Næringslov. Noget Ændringsforslag til dette Udkast var der ikke stillet, men Betænkningen slutter med følgende:

„Som det fremgaar af foranstaaende Redegørelse, er det af Kommissionen udarbejdede Udkast ikke Udtryk for de enkelte Medlemmers principale Synspunkter, og det er en Selvfølge, at Kommissionens Medlemmer ikke ved at underskrive Betænkningen afskærer sig fra vedblivende at arbejde for deres Synspunkter med Hensyn til Principper og Enkeltheder.“

Imod denne Udtalelse skal jeg fornuftigvis ikke gøre nogen Indvending, men jeg maa bestemt hævde, at Udtalelsen ikke giver Rum for Bestræbelser, der gaar ud paa at sabotere Arbejdet paa at faa en Revision af Næringsloven gennemført i Overensstemmelse med Bestemmelserne i det Lovudkast, som Kommissionen har udarbejdet.

Det var da ogsaa en almindelig Opfattelse, da Betænkningen var afgivet, at det vilde blive forholdsvis let at naa til Enighed i Rigsdagen om en Revision af Næringsloven. For det første var man enig om, at en Revision af Loven af 29. December 1857 var meget paakrævet; denne Lov var jo allerede i nogen Maade ændret ved supplerende Love, der var gennemført, efterhaanden som Tiden gik, og desuden havde Tidernes ændret sig saa stærkt, at mange af dens Bestemmelser nu i Virkeligheden syntes ganske urimelige. For det andet var Næringslovkommissionen af 1921 nedsat i Henhold til en af Rigsdagen særlig vedtagen Lov, nemlig Lov Nr. 222 af 15. April 1921; den var altsaa nedsat paa særlig Maade, under højtidelige Former; der var vedtaget en særlig Lov om dens Nedsættelse, og den blev, efter at denne Lov var vedtaget, nedsat i Henhold til en kongelig Resolution af 11. Maj 1921.

Forventningerne var gode, da Kommissionen efter mere end 5 Aars Arbejde havde afgivet sin Betænkning. Handelsminister Slesager udtalte ved Forelægelsen i Landstinget af sit Lovforslag, der i det væsentlige var som Kommissionens Udkast, sin Paaskønnelse af Kommissio-